

A Pécsi Ítéltábla a Fekecs Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Jogi Szolgáltatási Főosztály által képviselt **alperes neve** alperes ellen kártalanítás megfizetése iránt a Baranya Megyei Bíróság előtt 20.P.21.762/2010. ügyszám alatt folyamatban volt perében a 2011. október 5. napján kelt 20. sorszám alatti ítélet ellen az alperes részéről 21. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - helybenhagyja, egyben mellőzi a felperes elsőfokú részilleték megfizetésére kötelezését.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.000 (ötezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadt ítéletével kötelezte az alperest arra, hogy kártalanítás címén fizessen meg a felperesnek 2.250.000 forintot és annak 2010. október 19. napjától a kifizetés napjáig járó kamatát, valamint 23.500 forint részperköltséget. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította, és a felperest kötelezte a le nem rótt eljárási részilleték megfizetésére 241.200 forint összegben. Az ítélet indokolása szerint a felperest a P Bíróság 13.B.1057/2009/67. számú ítéletével a - többek között - ellene is csoportosan, társtettesként elkövetett kifosztás büntette miatt emelt vád alól jogerősen felmentette. A 2009. február 4. napjától 2010. május 7. napjáig előzetes fogvatartásban lévő felperes 6.000.000 forint és kamatai kártalanítás címén történő megfizetésére irányuló kereseti kérelme részben volt megalapozott, mivel a felperes nem bizonyította azt, hogy őt előzetes fogvatartása miatt maradandó pszichés károsodás érte, a gyermekeivel való érintkezés hosszantartó hiánya miatt azonban a felperes jogosult a kártalanításra. Erre

figyelemmel az elsőfokú bíróság a keresetben megjelölt 6.000.000 forint helyett 2.250.000 forint összegben marasztalta az alperest.

A perköltség körében hozott ítéleti rendelkezés indokolása szerint a felperes 33 %-os pernyertességére tekintettel a marasztalási összeg 5 %-át, 112.500 forintot kitevő ügyvédi munkadíjból álló részperköltséget - 67 %-os pervesztességét alapul véve - 75.375 összegben köteles a Pp. 81.§-ának (1) bekezdése alapján megfizetni az alperes részére, míg az alperest a pertárgyérték 5 %-ának, 300.000 forintnak a 33 %-a, azaz 99.000 forint részperköltség fizetési kötelezettség terheli a felperes felé. A felek egymás felé fennálló perköltségét összegezve, az alperest terhelő részperköltség összegét 23.500 forintban állapította meg az elsőfokú bíróság azzal, hogy az ügyvédi munkadíjon felüli 18.024 forint útiköltséget - erre irányuló kérelem hiányában - az alperes javára nem vette alapul.

Az ítélet ellen - annak kizárólag a perköltségre vonatkozó rendelkezésein belül az ügyvédi munkadíjra vonatkozó részét támadva - az alperes fellebbezett. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az alperes útiköltségigényét figyelembe véve rendelkezzen az alperesnek járó perköltségről akként, hogy a helyesen 37,5 % - 62,5 %-os alperesre kedvezőbb pernyertesség-pervesztesség arányának megfelelően 86.265 forint megfizetésére kötelezze a felperest. Előadta továbbá, hogy perköltségigényén belül ügyvédi munkadíjra és útiköltségre egyaránt előterjesztette az igényét a 13. sorszámú beadványában, ezért külön kérelem előterjesztése szükségtelen.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a feleket terhelő perköltségről a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III.tv. (Pp.) 81.§-ának (1) bekezdése szerinti részleges pernyertesség arányának figyelembe vételével határozott.

A Pp. 81.§-ának (2) bekezdése szerint azonban ha a per kártérítésre irányul, vagy egyéb olyan követelés iránt folyik, amelynek összecszerű megállapítása bírói mérlegeléstől függ, az ellenfelet akkor is kötelezni lehet a terhére megállapított marasztalási összegnek megfelelő perköltség megfizetésére, ha a bíróság a követelt összegnél kevesebbet ítélt ugyan meg, de a követelt összeg nem tekinthető nyilvánvalóan eltúlzottnak.

Jelen perben ez a jogszabályi feltétel fennáll, mivel a felperes keresete 6.000.000 forint és járulékainak kártalanítás címén való megtérítésére irányult, a ténylegesen megítélt összeg pedig 2.250.000 forint volt, amely közel a keresettel érvényesített követelés felét teszi ki. Az ilyen mértékű különbség - az egységes bírói gyakorlatból is kiindulva (BH1984.497, BH2003.249, BH2003.524, BDT2003.822) - nem eredményezi azt, hogy a felperesi követelést nyilvánvalóan eltúlzottnak lehessen tekinteni, ezért a perben a Pp. 81.§-ának (2) bekezdése szerinti perköltség

számítási mód alkalmazása lett volna indokolt. Ebben az esetben pedig a pervesztesség-pernyertesség százalékos arányát nem lehet figyelembe venni, a felperes a Pp. 81.§-ának (2) bekezdése értelmében a megítélt kártalanítási összegére nézve teljes egészében pernyertesnek tekinthető.

A fentiek alapján tehát az alperes lett volna köteles a felperes - pernyertességéhez igazodó - teljes elsőfokú perköltségének megfizetésére, azonban ilyen irányú fellebbezés hiányában az alperest részperköltségben marasztaló elsőfokú rendelkezést a másodfokú bíróság nem érinthette.

A kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság perköltség tárgyában tett jogi indokolását mellőzte, és a fenti jogi indokokkal az elsőfokú bíróság ítéletét - fellebbezett részében - a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta. Egyben a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése alapján mentesítette a felperest az őt terhelő elsőfokú részilleték megfizetése alól a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet (Kmr.) 15.§-ának (1) bekezdésére figyelemmel.

Az alperes fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp. 78.§-ának (1) bekezdése alapján viseli saját költségét, valamint köteles a felperes másodfokú eljárásban felmerült perköltségét megfizetni, amely a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§-a (2) bekezdésének a) pontjában, illetve (5) bekezdésében meghatározott ügyvédi munkáiból áll. Az alperes az Itv. 5.§-a (1) bekezdésének a) pontja alapján teljes személyes illetékmentes, ezért a meg nem fizetett fellebbezési eljárási illeték a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet (Kmr.) 14.§-a alapján az állam terhén marad.

Az ítélet tárgyaláson kívüli elbírálása a Pp. 256/A. §-a (1) bekezdésének b) pontján alapul.

Pécs, 2012. április 10.

dr. Szentpéteriné dr. Bán Erzsébet s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, dr. Kutasi Tünde s.k. bíró, dr. Döme Attila s.k. bíró